కథా కౌముది

అద్దె ప్రేమ

శేష చంద్ర

ఎంత సేపటికి లోపల్నుండి భార్య సావిత్రమ్మ వచ్చే జాడ కనపడకపోవడంతో చదువుతున్న న్యూస్ పేపర్ పక్కన పడేసి " ఏమేవ్ " అని కేకేసి పిలిచాడు రఘురామయ్య.

"ఇదో వస్తున్నా ఏదో కొంపలు అంటుకపోయినట్లు ఆ కేకలు ఏంటి"అంటూ విసుక్కొంటూ వచ్చిన సావిత్రమ్మ, ప్లేట్లో ఉన్న ఓ కాఫీ కప్పు రఘురామయ్యకు అందిస్తూ తను ఒకటి తీసుకొని , అతని పడక కుర్చీ పక్కనే ఉన్న కుర్చీలో కూర్చుంటూ ' ఇప్పుడు చెప్పు ఎందుకు పిల్చావు ' అన్నట్లు చూసింది. రఘు రామయ్య ఏమి మాట్లాడలేదు. కాఫీ పూర్తిగా తాగేసి పక్కనే ఉన్న డబ్బాలోని రెండు వక్క పలుకులు నోట్లో వేసుకొంటూ సావిత్రమ్మ వైపు చూసి ఆమె కూడా త్రాగింది అని నిర్ధారణ చేసుకొన్నాక " చిన్నోడితో ఏమన్నా మాట్లాడావా?" అన్నాడు.

"ఎప్పుడు వాడు ఫోన్ ఎత్తితేకదా మాట్లాడేది. నిన్నట్నుంచి ప్రయత్నంచేస్తునే ఉన్నా ఎప్పుడు చూడూ బిజి బిజి అనే వస్తుంది. మనతో మాట్లాడేందుకు ఓ ఐదునిమిషాలు సమయం ముండదు అలా గంటల సేపు ఎవరితో మాట్లడుతుంటాడో ఏమో . వాడు దొరకడని కోడలు పిల్లకు ఫోన్ చేసినా . దాని ఫోన్ కవరేజ్ ఏరియాలో లేదని రెండు సార్లు స్విచ్ఛాఫ్ అని మరో రెండు సార్లు వచ్చింది. ఏం ఉద్యోగాలో ఏం జీవితాలో. హాయిగా మన దేశంలో ఉద్యోగాలుచేసుకొంటు మనముందు ఉండక ఎందుకొచ్చిన ఈ తిప్పలు. "అంది సావిత్రమ్మ.

కొడుకులిద్దరి ఫోన్లు ఎప్పుడు బిజి అనో లేదా కవరేజ్ ఎరియాలో లేదని వస్తుండటంతో బహుశా వాళ్లు తమకిచ్చిన నెంబర్లు పక్కన పెట్టి కొత్త నెంబర్లు వాడుకొంటున్నారేమో అన్న అనుమానం మెలకెత్తింది రఘురామయ్యకు. అ మాటే బైటికి అనబోయి తమాయించుకొన్నాడు. ఆ మాట అనడం ఆమె కొడుకును వెనకేసుకొని రావడం , తను ఏదో ఒకటి అనడం అనవసరంగా గొడవ పడటం ఓ వారం రోజులు ఇంట్లో కోల్డ్ వార్ రావడం ఎందుకనుకొంటూ ఒక్క క్షణమాగి " పెద్దోడ్తో అన్నా మాట్లాడు . నేను చేస్తే వాడు ఎత్తడం లేదు. "అన్నాడు.

వారం వారం వాళ్లకు సెలవు రోజున ఆలా పొద్దున పూట బైట కూర్చుని కాఫీ తాగుతూ కొడుకులకు కూతురికి ఫోన్లో మాట్లడం వాళ్ల అలవాటు. వీళ్లు ఫోన్లు చేస్తారు కాని వాళ్లు వీళ్లతో మాట్లాడింది తక్కువ. ఇప్పుడు వాళ్లతో మాట్లాడాలని గత నాలుగు రోజులుగా తపన పడటానికి కారణం సంక్రాంతికి రమ్మని నెలరోజులుకు ముందే చెప్పారు. అప్పుడు చూస్తామని ఒకరు వస్తామని ఒకరు చెప్పారు కాని ఇప్పుడేమో ఫోన్లు చేస్తుంటే ఫోన్లు ఎత్తడంలేదు.

" ఆఁ అది అయ్యింది. చిన్నోడి కన్నా పెద్దోడే నయం కనీసం వాడు ఫోన్ అన్నా ఎత్తాడు. "

ఆమె చెప్పబోతుండగా మధ్యలోనే రఘురామయ్య కలగచేసుకొంటూ ,

"నాకు తెలుసు వాడు నాతో మాట్లడక పోయినా నీతో తప్పక మాట్లాడుతాడని. ఎప్పుడు మాట్లాడావ్ ఏమన్నాడు వస్తానన్నాడా? " అత్రంగా అడుగుతున్న . భర్తను చూచి ఆమె మనసు చివుక్కుమంది.

"వాడు ఎక్కడ పూర్తిగా మాట్లాడాడు. ఫోన్ ఎత్తి మాట్లడుతుండాగానే ఎవరో అర్జంటు కాల్ వస్తుంది మళ్లీ మాట్లడాతా అని చెప్పి పోన్ పెట్టేసాడు " అంది బాధగా.

నిరాశగా తలాడిస్తూ , " పోనీ కోడల్తో మాట్లడి చెప్పక పోయావా . "అన్నాడు రఘురామయ్య.

"ఆ మహారాణి ఫోను బిజినే. అయినా తనకు చెప్పి ఏం చెప్పి ఏం ప్రయోజనం. ఒక వేళ వాడు రావాలనుకొన్నా తను ఏదో ఒకటి చెప్పి అడ్డు పుల్ల వేస్తుంది. "

రఘురామయ్య ఏమనుకొన్నాడో ఏమో మొబైల్ తీసి కూతురికి పోన్ చేయసాగాడు.

"ఎవరికి? "అంది సావిత్రమ్మ

"చంటికి "

"ఆ చేయి. అది ఖాళీగానే ఉంటుంది ఇప్పుడు. నేనే చేస్తామనుకొన్నా . చేసి స్పీకర్ పెట్టు. "అంటుండగానే,

"హల్లో డాడి బాగున్నారా. అమ్మ ఎలా ఉంది.? "అని పలకరించింది చంటి.

"బాగున్నాం రా. ఇదిగో మీ అమ్మ పక్కనే ఉంది. పండుగాడు , అల్లుడుగారు ఏలా ఉన్నారు నీ ఆరోగ్యం బాగుందికదా.. ". సంతోషం పెల్లుబుకుతుండగా ప్రశ్నల వర్శం కురిపించాడు రఘురామయ్య .

అంతలోనే సావిత్రమ్మ కలగచేసుకొంటూ " అంతా బాగుండాంరా . ఎప్పుడొస్తున్నారు ఊరికి " అంది.

"ఊరికా ...!? "అంటూ చంటి ఆగిపోవడంతో

"అవునే నెల ముందే చెప్పాం కదా ఏదో ఒక వంక పెట్టి ఎగ్గొట్టకుండా తప్పకుండా అల్లుడ్ని పిల్చుకొని రమ్మని పండుగ ఇంక వారం దినాలే ఉంది మీరొస్తారని ఎదురు చూస్తుండాం. మీ అన్నయ్యల్ను కూడా రమ్మని మని చెప్పాం . వాళ్లు వస్తారు. "

"వాళ్లు వస్తామని చెప్పారా. అంతా ట్రాష్ . ఊరికే చెప్పింటారు. నాతో రావడం లేదని చెప్పారు . వాళ్లతో పాటు మాకూ వచ్చేందుకు వీలు పడేటట్లులేదు. ఈ మధ్యనే మీ అల్లుడుగారికి ప్రమోషన్ వచ్చింది పని ఎక్కువైంది ..అడిగితే తర్వాత చూద్దాంలే " అన్నాడు.

ఉత్సాహం నీరు కారిపోయింది ఇద్దరికి .

"అలాగంటే ఎలాగే మిమ్మల్ని చూసి మూడేండ్లు పైనే అయ్యింది. పండుగాడు నువ్వు కళ్లలలో మొదుల్తున్నారు. ఏలాగో వీలు చేసుకొని రాండే" సావిత్రమ్మ కన్నీళ్లు వత్తుకొంటు బొంగురు గొంతుతో ప్రాదేయపడుతుంటే రాఘవయ్య కంట్లోనుంచి వచ్చిన కన్నీటి చుక్కలు అద్దాన్ని తడిపి కంటి చూపును మసకచేసాయి.

"ఊరికే నువ్వు బాధ పడి ప్రయోజనమేముంది. ఈ వయస్సులో మీకే అక్కడేం పని ఉన్నది అమ్మేసి మా దగ్గరికి రమ్మంటే డాడీ ససేమిరా అంటూడు. మాకా వచ్చేందుకు తీరిక ఉండదు. "అంటూ దీర్ఘాలు తీసింది చంటి.

"ఈ సారి మీరు రాండే నేనే మీ డాడీతో చెప్పి ఏదో ఒకవిధంగా వప్పించి అస్తిని అమ్మే ప్రయత్నం చేస్తా ఈ ముసలిముప్పున మాకు తోడు ఎవరు మీరు తప్ప " రఘురామయ్య తన పక్క కోపంగా చూస్తున్నా ధైర్యం చేసి అనేసింది ఏమైనా అంటే అనని అని.

"ఆ మాట డాడిని చెప్పమను నేనే వాళ్లకు చెప్పి రమ్మంటాను. వాళ్లతో పాటు నేను మా ఆయనుకు చెప్పి ఎలాగో ఒప్పించి వస్తా. ఓ పదిరోజలుండి అన్ని సెటిల్ చేసుకొని మిమ్మల్ని మా దగ్గరికి పిలచుక వచ్చేస్తాం. " అంది ఉత్సాహంగా చంటి.

భర్త వైపు చూసింది ప్రాధేయపడుతున్నట్లు ఓ మాట చెప్పండి అంటూ . రఘురామయ్య భార్య మాటలు పట్టించుకోకుండా మాట దాటవేస్తూ ,

"పండుగాడు ఏం చేస్తున్నాడు వాడితో ఒకసారి మాట్లాడించు. "అన్నాడు రఘురామయ్య మనవడి గొంతు ఒకసారి వినాలని ....

తన మాటకు జవాబు ఇవ్వకుండా రఘురామయ్య మాట మార్చే సరికి చంటి కోపంగా " వాడు ట్యాబ్లో విడియోలు చూస్తున్నాడు డాడి పిలిచినా పలకడు. మాట్లడడు. మీకన్నా మొండి . నేను తర్వాత మాట్లాడిస్తా. "అంటూ కోపంగా ఫోన్ పెట్టేసింది చంటి. వేసవిలో పిల్ల మేఘం వచ్చి నాలుగు చినుకులు రాలుస్తూ పిల్ల తెమ్మర్లు తెచ్చి , సంతోష పెట్టి అంతలోనే వేడి పుట్టించి నట్లైంది. కొడుకులు ఫోన్లు ఎత్తకపోతే వాళ్లు ఏలా రారని కనీసం కూతురైనా వస్తుందనుకొంటే కుండబద్దలు కొట్టినట్లు రావడం లేదని చెప్పడంతో పాటు వాళ్లు రాక పోవడానికి కారణం కూడా చెప్పేయడంతో సావిత్రమ్మ నీరుగారిపోయింది. రఘురామయ్యకు కోపం ముంచుకొచ్చింది.

"ఏం పిల్లలు వీళ్లు . మన మీద ప్రేమలేదు వీళ్లకు మన ఆస్తులు మీద ప్రేమ. తప్ప మన మీద ప్రేమ ఉంటే ఆస్తులు అమ్మి రమ్మనమని చెప్పేబదులు మీరు రాండి కొద్దిరోజులు ఉండి పోవచ్చని చెప్పవచ్చుకదా . అలా చెప్పరు. ఇప్పుడు అర్జంటుగా ఇక్కడ ఆస్తులు అమ్మి వాళ్లకు పంపకం చేయాలి . అప్పుడు వాళ్లకు తృప్తిగా ఉంటుంది. "

"వాళ్లు చెప్పినట్లే చేస్తే ఏమిటంటా. ఏం ఆ ఆస్తులు మనమేమన్నా పోతూ పోతూ మూట కట్టుకొని పోతాం . వాళ్లు చెప్పినట్లు చేస్తే వాళ్ల కోరిక తీరుతుంది మనం ముసలి మొప్పున కృష్ణా రామా అనుకొంటూ మనవళ్లతోను మనవరాళ్లతో హాయిగా ఉండచ్చుకదా..కాని మీరు వినరు . వాళ్లు అది మనసులో పెట్టుకొని అలిగి మూడు సంవత్సారాలనుండి ముఖం ఇటు వైపు పెట్టలే . అయినా మీ ముకుంపట్టు వదలడంలా . పిల్లలకన్నా మీకు ఈ ఆస్తులే ఎక్కువైనయి. మనం చచ్చినా తల కొరివి పెట్టేందుకైనా వస్తారో రారో " కన్నీళ్లు పెట్టుకొంది సావిత్రమ్మ.

మరో విషయంలో అయితే ఆ కన్నీటికి రఘురామయ్య రాజీ పడేవాడేమో కాని అలా చేసి తన స్నేహితుడు పడే బాధలు ప్రత్యక్ష్యంగా చూస్తుండటంతో ఆ తప్పు తను చేయదల్చుకోలేదు.

"అప్పుడు వస్తార్లేవే . అప్పుడు ఉన్నది అమ్ముకొని పోవచ్చుకదా " అన్నాడు కోపంగా. దానికి సావిత్రమ్మ పలకక పోవడంతో మళ్లీ ,

"రాక పోతే పోనీ నేను ఆస్తులు అమ్మి వాళ్ల పంచన చేరే ప్రసక్తే లేదు. పిల్లలంటే ఆ చైతన్య ప్రసాద్ పిల్లల్లా ఉండాలి. ఇలా ఆస్తుల కోసం కన్న వాళ్లను కంటతడి పెట్టించే వాళ్లు కాదు. ఏం ఆ చైతన్యప్రసాద్ వాడు నాలాగ ముసలి వాడే కదా తమ దగ్గరికి రమ్మనమని చెప్పారే కాని ఆస్తులు అమ్మి శాశ్వితంగా రమ్మనమని చెప్పలే.. ఆలా పోలేదని అమ్మనాయన మీద కోపంగా దూరంగా లేరు. విదేశాల్లో ఉన్నా రోజు ఫోన్లు చేస్తారట.సంవత్సరానికి రెండు సార్లు పని గట్టుకొని మరి వచ్చి పది రోజులుండి పోతారట పిల్లలంటే అలా ఉండాలి " ఎప్పుడు కోప్పడని రఘురామయ్యకు కొడుకులు మీద కోపం ముంచుకొంది.

"మహా చెప్పొచ్చార్లే .. ఆయన మీ ముందు బడాయి పోతుంటాడు. మన పిల్లలకన్నా వాళ్లంతా మంచి వాళ్లా ఏం. విదేశాల్లో ఉన్న వాళ్లు పని పాటలేకుండా రోజు ఫోన్లు చేస్తారటా సంవత్సరానికి రెండు సార్లు వస్తారట . ఆయన చెప్తున్నాడు. మీరై నమ్ముతున్నారు. పొరుగుంటి పుల్లగూర రుచి అన్నట్లు ఎవరో పిల్లలు మంచి వాళ్లట మన పిల్లలు మంచి వాళ్లు కాదట..మీరు మీ ముకుంపట్టు వదిలి పిల్లలుచెప్పినట్లు చేస్తేనే నేను నాలుగుకాలాల పాటు బతుకు తా లేదంటే ఏదో ఒక రోజ వాళ్ల మీద దిగులుతో హరీ అంటా నీ ఇష్టం " అంటూ అక్కడ్నుంచి కన్నీళ్లు కార్చుకొంటూ లేచిపోయింది సావిత్రమ్మ.

★★★

రఘురామయ్యకు ముగ్గురు స్నేహితులు రోజు సాయంత్రం అలా పార్కు దగ్గర కలుసుకొని కష్ట సుఖాలు చెప్పుకొంటుంటారు. రఘురామయ్యకు ఫించన్తో పాటు స్వంత ఇల్లు పొలం ఉండటంతో పాటు రిటైర్డు అయినప్పుడు వచ్చిన డబ్బులు కూడా అలాగే బ్యాంకులో ఉండటంతో ఆర్థిక పరమైన ఇబ్బందులులేవు. స్నేహితుల్లో ఒకరు తొందర పడి కొడుకులు మాటలు విని ఆస్తులు అమ్మి కొడుకుల పంచన చేరడంతో బ్రతుకు నరకం తయారైపోయిందని ప్రతిరోజు వాపోతుంటాడు . మరొకడేమో రఘురామయ్యలాగే ఆస్తులు అమ్మకపోవడంతో కొడుకులు రోజు ఘర్షణ పడుతుంటారు. తండ్రి కొడుకులకు మాటల్లేవు. దిక్కులేని ముసిలి పక్షుల్లాగా బిక్కుబిక్కుమని కాలం వెల్లదీస్తున్నారు వాళ్లు. మిగిలింది చైతన్యప్రసాద్ తహశీల్దారుగా రిటైర్డయ్యాడు. ఆస్తుపాస్తులకు కొదవలేదు. భార్యకూడ గెజిటెడ్ ఆఫీసరుగాని రిటైర్డు అయ్యింది. అతనికి ఇద్దరు కొడుకులు ఒక కూతురు రఘురామయ్యకు లాగానే . అతన్ని చూస్తుంటే జెలసీ మిగతా ముగ్గురికి. దానికి కారణం అతనికి ఆర్థిక సమస్యల్తో పాటు మానసిక సమస్యలు లేవు. అతడు చెప్పే మాటలు బట్టి కొడుకులు కొడళ్లు కూతరు అల్లుడు రత్నల్లాంటి వాళ్లని . వాళ్లు విదేశాల్లో ఉన్నా తను ఎంత చెప్తే అంతే ఇప్పటికి తన మాట జవదాటరని చెప్తుంటాడు. అంతే కాదు ప్రతిరోజు అందరు ఎన్ని పనులున్నా ఫోన్లో మాట్లాడ్తారని మనవళ్లు మనవరాళ్లుకూడా వీడియో కాల్స్లో కబుర్లు చెప్తుంటారని వాళ్లు దూరంగా ఉన్నా తమకు చాలా దగ్గరగా ఉన్నట్లుంటుందని అంతా ప్రతి సంవత్సరం దసరా, సంక్రాంతికి వచ్చి ఓ వారం ఉంటారని చెప్తుంటే అతని అదృష్టానికి అసూయ పడుతుంటారు.

రఘురామయ్యకు భార్య కన్నీళ్లు కారుస్తూ వెళ్లి పోవడంతో కొడుకులు మీద కోపం వచ్చింది. తర్వాత భార్య మీద కూడా వచ్చింది. ఏడ్వడం తప్ప పిల్లల మాటలు విని ఆస్తి అమ్మేసి వాళ్ల పంచన చేర్తే ఏం జరగుతుంది దాని మట్టి బుర్రకు అర్థం కావడం ఇప్పుడు అప్పడప్పుడు ఏడుస్తుంది . ఆస్తులు అమ్మి వాళ్ల పంచన చేరితే అప్పుడు రోజు ఏడ్వక తప్పదు అనుకొన్నాడు. తర్వాత అతని ఆలోచన చైతన్య ప్రసాద్ మీదికి పోయింది. చైతన్య ప్రసాద్ చెప్తున్నట్లు అతని కొడుకులు కూతరు అంత మంచి వాళ్లా. విదేశాలనుంచి సంవత్సరానికి రెండు సార్లు రావడం మేమిటి పదిరోజులు ఇక్కడ ఉండిపోవడమేమిటి . భార్య అన్నట్లు చైతన్యప్రసాద్ తమతో అబద్దాలుచెప్తున్నాడేమో . చైతన్య ప్రసాద్ గురించి ఆలోచన్లు సాగుతుండగానే అతనే ఫోన్ చేసాడు. "అరే రఘు నేను రెండు రోజులు పార్కు రావడం లేదురా పిల్లలు వచ్చారు.మిగతా వాళ్లకు చెప్పు లేకపోతే పని గట్టుకొని మరీ ఇంటి దగ్గరికి వస్తారు నాకేమైందోనని అని ... "

పిల్లలు రారని దిగాలుగా ఉన్న రఘురామయ్యరు చైతన్య ప్రసాద్ పిల్లలు వచ్చారని చెప్పడంతో అదోలా ఫీలయ్యాడు. చైతన్య ప్రసాద్ ఎంతైనా అదృష్టవంతడునిపించింది. కాని అంతలోనే చైతన్య ప్రసాద్ తమకు అబద్దాలు చెప్తున్నాడా ? అందుకే తన ఇంటి దగ్గరికి ఎవరు రాకుండా ముందుగానే పిల్లలు వచ్చారు నేను రావడం లేదని ఫోన్ చేసి చెప్తున్నాడా అన్న అనుమానమూ వేసింది అతని మాటల్లో నిజమెంతో తెలుసుకోవాలనిపించింది. ఒక వేళ అతను నిజమే

చెప్తుంటే అంత మంచి పిల్లల్ని ఒక సారి చూసినట్లుంటుంది లేకపోతే చాలా మంది పిల్లల్లాగా వాళ్లు అంతే అని తేలిపోతుంది. అనుకొని ముందుగా వస్తానని చెప్తే ఎక్కడ చైతన్య ప్రసాద్ అడ్డు పుల్ల వేస్తాడేమో నని చెప్పకుండా ఆ మరుసటి రోజు చైతన్య ప్రసాద్ ఇంటికి వెళ్లాలనుకొన్నాడు రఘురామయ్య.

★★★

గేటు లోపల కట్టేసిన అల్సేషన్ కుక్కను చూడగానే గేటు మీద చేయి వేసి లోపలికి వెళ్లబోయి ఆగి పోయాడు రఘురామయ్య. ఇంట్లోంచి ఏలాంటి శబ్దంలేదు. బహుశా లోపలున్నారేమో అంతా అనుకొంటూ రెండు క్షణాలు అలాగే నిల్చున్నాడు. రఘురామయ్యను చూడగానే కుక్క పెద్ద పెట్టున అరుస్తూ ఆగమేఘాల్తో గేటు దగ్గర వచ్చింది. కంగారు పడి చెయి వెనక్కి తీసుకొన్నాడు. కుక్క అరుపులు విని కుక్కను పిలుస్తూ చేతిలో పుస్తకంతో బైటికి వచ్చాడు చైతన్య ప్రసాద్ . గేటు ముందు రఘురామయ్య చూడగానే ఆశ్చర్యపోతూ " ఓరే రఘూ నువ్వా ఏం దారి తప్పి వచ్చావే? " అంటూ కుక్కను సముదాయిస్తూ గేటు వాకిలి తీసాడు. తను వచ్చిన పని మరిచిపోయి కుక్కనే చూస్తూ ఇదెప్పుడు తెచ్చావురా. ఇంతకు ముందు వచ్చినప్పుడు లేదు.

" నా ఫ్రెండు ఒకడు పంపిస్తానంటే సరేనన్నా ఇద్దరం ముసలోళ్లమే కదా ఎందుకైనా మంచిదని తోడు ఉంటుందని. రారా లోపలికి " అంటూ ఆప్యాయంగా లోపలికి పిలుచుకపోయాడు. ఇళ్లంతా నిశబ్దంగా ఉంది. మొదటి సారిగా తన భార్య చెప్పిన మాటలు నిజమనిపించాయి రఘురామయ్యకు. చైతన్య ప్రసాద్ అబద్ధాలు చెప్తున్నాడు. అతడు చెప్పేది నిజమే అయితే కొడుకులు కోడళ్లు కూతురు అల్లుడు పిల్లల్తో హోరెత్తి పోతుండాలి ఇళ్లు ఎంత పెద్దదైనా . అసలు ఇంట్లో మనుష్యులున్నట్లే అనిపించలేదు. చైతన్య ప్రసాద్ రఘురామయ్యను లోపలికి తీసుకపోతూ హాల్లోకూర్చుంటామా లేక నా రూంలో కూర్చుంటామా అన్నాడు మర్యాద పూర్వకంగా .

"ఎక్కడ కూర్చుంటే ఏముందిలే ఉండేది మనమిద్దరమే. మా చెల్లెలు ఎక్కడో లోపల ఉంటుంది " అన్నాడు నర్మగర్భంగా , చైతన్యప్రసాద్ ముఖంలోకి చూస్తూ అతనేం చెప్పబోతాడో అని . రెండు దినాల క్రితం పిల్లలు వచ్చారని చెప్పాడు ఇప్పుడు అందరు వెళ్లిపోయారని చెప్తాడా ఒక వేళ అదే చెప్తే వాడు అబద్ధం చెప్తున్నాడని తేలిపోతుంది అనుకొంటూ.

"సరే ఈలా కూర్చో కన్వీనియంట్గా ఉంటుంది. ఏం తీసుకొంటావ్? "

"అబ్బే ఏమి వద్దురా ఊరికే వచ్చాను. "

"ఊరికే ఇంత దూరం పనికట్టుకొని రావడమా నా దగ్గర దాపిరికం ఎందుకురా చెప్పు "అన్నాడు చైతన్యప్రసాద్. రఘురామయ్య రాకకు కారణమేమిటో తెలుసుకోవాలని.

"దాస్తున్నది నేను కాదు నువ్వు. "చైతన్య ప్రసాద్కు అర్థం కాలేదు. ఏ విషయం రా ..అన్నాడు.

"పిల్లలు వచ్చారని చెప్పావు ఏది ఎవరు కనపడటం లేదు అంతా వెళ్లిపోయారా?" అప్పుడే అన్నాడు ఎగతాళి చేస్తున్నట్లు...

"నీ ముఖం అప్పుడే వెళ్లిపోవడం మేమిటి ఏదో దేవళం వద్దకు వెళ్తామంటే అంతా పోయారు వాళ్లు వచ్చే టైమయ్యింది. నీకు ఇబ్బందిగా ఉంటుందేమో అని నా రూంలోకూర్చుంటామా అన్నా?" అని అంటుండగానే ఇంటి ముందుకార్లు ఆగడం బిలబిల మంటూ పిల్లలు పెద్దలు లోపలకి వస్తుండటంతో రఘురామయ్యకు నోట మాటరాలేదు. రఘురామయ్యను కొడుకులకు కోడళ్లకు , కూతరికి అల్లుడికి పరిచయంచేసాడు వాళ్లు ఎంతో మర్యాద పూర్వకంగా రఘురామయ్యను పలకరించారు అతని కొడుకులగురించి అడిగారు. ఇక పిల్లలు చైతన్య ప్రసాద్ మీదికి ఎక్కి బైటికి వెళ్లి ఏం చేసింది వచ్చిరాని మాటల్తో చెప్తుంటే, చైతన్య ప్రసాద్ పిల్లల్తో కలిసిపోయి , ఏమి తెలియనట్లు వాళ్లు చెప్తున్నది వింటునట్లు నటిస్తూ చెప్తూ వాళ్లలో తను ఒకడిగా మారిపోయాడు. ఆ దృశ్యాన్ని చూస్తున్న రఘురామయ్యకు తన మనమళ్లు మనమరాళ్లు గుర్తుకొచ్చి అప్రయత్నంగా కంట్లో నీళ్లు తిరిగాయి. పిల్లల్తో కలిసిపోయినా రఘురామయ్య కళ్లు వత్తుకోవడం గమనిస్తున్న చైతన్య ప్రసాద్ పిల్లల్తో కొద్ది సేపు గడిపి వాళ్లకు ఏదో చెప్పి లోపలికి పంపించి , రఘురామయ్య దగ్గరకి వచ్చి భుజం మీద చేయి వేస్తూ " ఏమైందిరా నా రూంలోకి పోదాం పద " అంటూ బలవంతంగా లేపాడు

★★★

"సారీ రా "

రఘు రామయ్య ఎందుకు సారీ చెప్తున్నాడో అర్థంకాక " దేనికిరా ఏమైంది? ఎందుకలా ఉన్నావ్? నాకెందుకు సారీ చెప్తున్నావ్? " అన్నాడు తన రూంలోకి వెళ్లాక అతని పక్కనే కూర్చుంటూ.

"నిన్ను తప్పుగా అర్థంచేసుకొన్నా నువ్వు చెప్పేది అబద్దమనుకొన్నా అందుకే చెప్పకుండా వచ్చాను. " తను చెప్పేది అర్థంకానట్లు చైతన్య ప్రసాద్ ప్రశ్నార్థకంగాచూస్తుంటే.. "ఏం లేదురా మా పిల్లల్లా , మన మిత్రుల పిల్లల్లాగే మీ పిల్లలుంటారని దాన్ని నువ్వు కవర్ చేస్తూ మీ పిల్లలు మంచి వాళ్లని గొప్పగా చెప్పుకొంటున్నావని లేకపోతే స్టేట్స్ నుండి సంవత్సరానికి రెండు సార్లు రావడమేంది వారం రోజులు గడవడమేమిటి అనుకొన్నా కాని ఇప్పుడు ప్రత్యక్ష్యంగా చూసాక నిన్ను అపార్థం చేసుకొన్నందు సారీ చెప్తున్నా మరోసారి. మీ పిల్లలు నీ పైన చూపిస్తున్న అభిమానాన్ని ప్రేమను చూస్తుంటే నువ్వు చాలా అదృష్టవంతుడివని పిస్తుంది. ముసలి తనంలో పిల్లపాపల్తో హాయిగా గడుపుతున్నావ్ ఇంత కన్నా ఏం కావాలి జీవితానికి . "

చైతన్య ప్రసాద్ మాట్లడలేదు. అతని కనుకొలుకుల్లో ఉబుకుతున్న కన్నీటి చుక్కలు చూసి అవి తన పిల్లల్నుపొగుడుతుంటే ఉద్వేగంతో పొంగే ఆనందబాష్పాలేమో అనుకొన్నాడు రఘురామయ్య. కొద్ది క్షణాలు వాళ్ల మధ్య మాటలులేవు.

"నువ్వు మీ పిల్లల్ని అమితంగా ప్రేమిస్తున్నావ్ కదూ . " అన్నాడు నిశబ్దాన్ని ఛేదిస్తూ చైతన్య ప్రసాద్ .

"అదేం ప్రశ్న నూటికి నూరు మంది తమ పిల్లల్ను అమితంగానే ప్రేమిస్తారు నేను అంతే అందరిలాగే అంతకన్నా ఎక్కువుగానే మా పిల్లల్ని ప్రేమిస్తాను. కానీ వాళ్లకు మా వద్ద ఉన్న ఆస్థి మీద తప్ప కనీసం అందులో ఒక్క శాతంకూడా మా పైన ప్రేమలేదు. అదే ఉంటే మూడు సంవత్సరాలుగా కనీసం మమ్మల్ని చూసేందుకు రాలేదు. మనస్పూర్తిగా మాట్లాడిందిలేదు. "

"అదే పొరపాటు. నువ్వు నిజంగా నీ పిల్లల్ను ప్రేమిస్తుంటే ప్రేమించు అంతే అంత వరకే కాని అలాగే నీ పిల్లలు నిన్ను ప్రేమించాలనుకొనుకొవడం తప్పుకాదా . "

"నీకేంరా గట్టు మీద కూర్చోన్న నువ్వు ఏట్లో ఈదే వాడికి ఎన్నైనా చెప్పగలవు. మా బాధ అనుభ విస్తేకాని తెలియదు. "

"తెలుసురా . నాకు తెలుసు ఆబాధేంటో ఎందుకంటే నేను అనుభవించాను నీ కన్నా ఎక్కువుగా. ఈ తరమే అంతా. సమిష్టి కుటుంబాలు పోయి వ్యష్టి కుటుంబాలు ఎప్పుడైతే వచ్చాయో అప్పుడే వాళ్లలో నేను నా భార్య నా పిల్లలు బాగుంటే చాలు అన్న ఆలోచన తప్ప తల్లితండ్రులు అన్న దమ్ములు అక్క చెల్లెల్లు అన్న ఆలోచనలు చాలా మందికి ఉండటంలేదు. చాలా మంది పిల్లలు అంతే నూటికి కోటికి ఒకరు తల్లి తండ్రులు కుటుంబసభ్యులంటే నిజమైన ప్రేమ ఉండే వాళ్లు "

"అవునురా ఆనూటికో కోటికోలో మీ పిల్లలు ఒకరు "అన్నాడు రఘురామయ్య . బాధగా నవ్వాడు చైతన్య ప్రసాద్.

"కాదురా. మా పిల్లల్లు మీ పిల్లల్లాంటి వాళ్లే. మేము బాధ పడ్డాం మొదట మీ లాగే. ".

"మరి... ". ఆశ్చర్యంగా, ఆత్రంగా, అర్థం కాక అడిగాడు రఘురామయ్య..

"ఏదైన మనం కొనలేనప్పుడు మనం దాన్ని అద్దెకు తెచ్చుకొంటాం. నేను అదే చేస్తున్నాను. వాళ్ల ప్రేమను స్వంతం చేసుకోలేక అద్దెకు పొందుతున్నా . నేను నా భార్య రిటైర్డు కాగానే ఆ మొత్తాని ధైర్యం చేసి రియల్ ఏస్టేట్లో పెట్టడం నా ఆస్తి పదింతలు పెరగడం నీకు తెలిసిందేకదా. నా పిల్లలు అందరిలాగే ఆస్తులమ్మేసి వాళ్ల దగ్గరికి రమ్మన్నారు. కాని నేను నేను రావడం కాదు మీరు సంవత్సరానికి రెండు సార్లు మా దగ్గరికి రావాలి కొద్ది రోజులు గడపాలి అలా గడపిన వాళ్లకే నా ఆస్తి లేదంటే మొత్తం అనాధాశ్రయానికి రాసేస్తాను అని వార్నింగ్ ఇచ్చాను. వాళ్లలో నా మాటలు మార్పు తెచ్చాయి. అంతే కాదు వాళ్లు వచ్చేందుకు పోయేందుకు , ఎప్పుడు ఏ అవసరమన్నా డబ్బులిస్తుంటాను అందుకే ఒకరి కన్నా మరొకరు ప్రేమను చూపిస్తున్నారు. అది నిజమైన ప్రేమ అయినా కాకపోయినా నాకు అవసరం లేదు. నేను వాళ్లను నేను ప్రేమిస్తున్నాను. వాళ్లు నా దగ్గర ఉండాలనుకొంటున్నాను. నా పిల్లల ప్రేమలో కల్మషం మున్నా అది

తెలియని వాళ్ల పిల్లలు చూపించే నిజమైన ప్రేమతో నేను నా భార్య పులకరించిపోతున్నాం. నా భార్య వాళ్లది నిజమైన ప్రేమే అని భ్రమ పడుతుంది సంతోష పడిపోతుంది.అందరి ముందు వాళ్లను ఆకాశానికి ఎత్తేస్తుంది. నాలాగా అర్థం చేసుకోకపోతే బాధ పడుతుందని వాళ్లతో మాట్లడిన విషయం నాలోనే దాచుకొన్నా నా భార్యకు చెప్పలేదు. వాళ్లకు చెప్పవద్దన్నా . మీరు బాధ పడుతున్నప్పుడల్లా మీకు ఈ విషయం చెప్పాలనుకొన్నా తండ్రి ప్రేమ పిల్లల్ను తక్కువ చేసి చూపడం ఇష్టం లేక చెప్పలేదు. ఇప్పుడు నువ్వు బాధ పడటం చూసి చెప్తున్నా . డబ్బులు లేని అలాంటి పిల్లలు కలవాళ్లు పాపం బాధ పడక తప్పదు. మన లాంటి డబ్బులున్న వాళ్లు పిల్లల ప్రేమ పొందటానికి ఇంత కన్నా మరో మార్గం కనపడలేదు నాకు. “

రఘురామయ్యకు నోట మాట రాలేదు కొద్ది సేపు. చైతన్య ప్రసాద్ చెప్పింది నిజమే అనిపించింది. వాళ్లను తాము ప్రేమించినంతమాత్రనా వాళ్లు తమను ప్రేమించాలని ఎక్కడుంది. అద్దె ప్రేమైతేం అరువు ప్రేమైతే ఏం కొనగలిగే శక్తి ఉన్నప్పుడు కొంటే సరే .వాళ్లు తమ కళ్లముంది కొద్ది రోజులు తమతో కలిసి మెలిసి ఉంటే అదే చాలు. వెంటనే చైతన్య ప్రసాద్లా తనూ చేయాలనుకొంటూ “థాంక్స్ రా నా సమస్యకు పరిష్కారం చూపావు వస్తాను“ అంటూ లేచాడు సంతోషంగా రఘురామయ్య.

COMMENTS